Ehk mina juhun junkurile,
Wõi mina mahun mädrussile.
Pes. 752. Saks küll soowis soldanille
Taati tahtis talupojale.

№ 27.

Emakene memmekene,
Tütar hella linnukene,
Sinu kodu müüdaneksa.
Puust mina tegin puigukese,
Sarapuust tegin sarwekese.
Isa kuulas, õue pealta:
Kuule kus hüiab põlgtud lapsi,
Kõerutab kodu kanada:
Kis läheb kodu kutsumaie?
Kõige weiksem wennakene.
„Tule kodu, mu õekene:
Isa jäi kodu koolemaie,
Ema hinge heitemaie,
Õde tõsteti õlile,
Wenna kerstu naelutati.

№ 28.

Tütar hella linnukene
Wiiel poisil wünutada,
Sajal poisil saiutata,
Kuuel poisil kosidagi.
Wisusi poisid mind ei wõta –
Mull' tuleb kaugelt kaunikene,
Eemalt ilusakene;
Mull' tuleb Hantsu Harju maalta,
Tõnu Tõrma mõisaasta;

Tuleb Toomas, toob hobuse,
Tuleb Jaani, käänab saani,
Et ei ilu hallikene,
Pes. 753. Sisse siidi neitsikene.
Läksin linna lipardile.
Linna neiud waatsid minda.
Neiu silmad joosid wetta,
Justkui hullu hundi silmad.
Kewadese kitse silmad,
Sügisesed mädasilmad.

№ 29.

Ellakene wennakene,
Tõutsid wõtta noorta naista.
Weli sõitis kosja teeda,
Aas tema neiu asja teeda.
Tuli ta kosjasta koduje,
Wiskas piitsa pingi peale,
Pudelikud puie peale,
Isi peale ikkemaie.
Ema helberdas küsima:
Mis sa ikked, poega noori?
Mis ma ikken memmekene –
Ei tule naine minule,
Ei tule mini sinule,
Et sul palju tüterida,
Palju põlle kandijaida.
Ema kuulis, wasta kostis:
Kos on palju tüterida,
Sääl on palju palweida,
Enam hellida sõnuda;